

Cor de Cambra del Palau
de la Música Catalana
—*Canto la lluita... i l'amor*
Centenari Joan Salvat-
Papasseit

La Casa dels Cants

Diumenge, 20 d'octubre de 2024 – 12 h

Petit Palau

Compromís amb el medi ambient:

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Programa

**Cor de Cambra del Palau de la Música
Catalana**

Mateja Zenzerovic, *acordiò*

Marc Pujol, *actor*

Bernat Cot, *director d'escena*

Xavier Puig, *idea, guió i direcció*

Xavier Sans Fortuny (1962)

Vetlla, revetlla

Ovidi Montllor (1942-1995)

Nocturn per a acordió

Feliu Gasull i Altisent (1959)

En el trencall de les onades (fragment)

Xavier Sans Fortuny

Poema sense acabar

Manuel Oltra i Ferrer (1922-2015)

Nadal

Xavier Puig (1973)

Les formigues (estrena)

Joan Manuel Serrat (1943) – **Carles Prat**

Vives (1985)

Res no és mesquí

Carles Prat Vives

Dona'm la mà

Anna Campmany (1993)

Si jo fos pescador (estrena)

Lluc Bonal (2002)

Paisatge - Maria Jurado, mezzosoprano

Ricard Lamote de Grignon (1899-1962)

Tot l'enyor de demà - Joan Mas, tenor

Eduard Toldrà (1985-1962) – **Jordi Domènech** (1967)

Visca l'amor

Aquest concert té una durada de 75 minuts, sense pausa.

La durada del concert és aproximada.

Aquest concert s'enregistrarà per Palau Digital.

#coral #patrimonicatalà

Poema

Batall

Han denegat la falla i el miracle,
i el dir batega com un calze ardent.
Res no detura l'àliga que ens guaita
ni el capitell que explica el bé i el mal.
Seguim el traç dels rostres més antics,
dels campanars romànics i les busques
que mouen les estrelles avials.
La nit, la por? O les obscures súplices
de qui abandona el setge més roí?
Som ben menuts. I ens volten infinits.
La grandesa és un cor de veus minúscules.

Lluís Calvo

Del llibre *L'espai profund*.

Barcelona: Edicions Proa, 2020.

Comentari

El lirisme musical de Salvat-Papasseit

Música i poesia fa milers d'anys que es fusionen. Ja des de l'antiguitat, els poemes es cantaven. A l'antiga Grècia els poetes lírics interpretaven les seves obres acompanyats de la lira, i l'antologia més antiga de la poesia xinesa, el *Shijing*, era una col·lecció de cançons. A l'edat mitjana, al sud d'Europa, els poetes trobadors van ser molt populars i la seva llibertat d'expressió i influència social, sense precedents, així com la seva obra lírica va influir la poesia durant segles.

Al món de la literatura, igual que al de la música, el pas del temps és implacable i són pocs els poetes que passen a la posteritat, però la música ha fet que poetes que avui estarien oblidats romanguin vius gràcies als *lieder*, *mélodies* i cançons que han escrit els compositors amb els seus versos. Exemple paradigmàtic d'això són tots els poetes musicats per Franz Schubert, i a Catalunya Joan Salvat-Papasseit: poeta que gairebé va aprendre a llegir de manera autodidàctica, va morir molt jove, quan tenia trenta anys, però l'obra poètica del qual, escrita a partir del 1917 fins a la seva mort el 1924, ha esdevingut la més musicada de tots els temps d'un poeta català, gràcies al fet que a partir de la dècada dels anys seixanta els cantautors de la Nova Cançó el van adoptar com un dels poetes de capçalera per la seva obra eminentment lírica, pròxima a la poesia popular i que parteix de la vivència personal.

Salvat-Papasseit, del qual es commemora enguany el centenari de la mort, és el protagonista d'aquest concert que reivindica el poeta a través dels poemes musicats des del seu contemporani Eduard Toldrà, que el 1927 ja va posar música al seu poema *Platxèria* i el 1936 va escriure el cicle de cançons *La rosa als llavis*, del qual escoltarem avui el tema que clou el cicle, *Visca l'amor*, en un nou arranament de Jordi Domènech que tancarà el programa. El concert evoca la importància que el mar va tenir en la vida del poeta amb la inclusió de l'acordió com a instrument acompanyat, citat en un dels temes als quals va posar música el 1976 Ovidi Montllor, *Nocturn per a acordió*.

L'interès per posar música a l'obra de Salvat-Papasseit es manté i avui s'estrenaran dues noves peces escrites a partir d'un poema al qual ja van posar música en el passat Ovidi Montllor i Rafael Subirach i d'un cèlebre cal·ligrama del poeta. Quan Anna Campmany va llegir *Si jo fos pescador*, va saber immediatament que hi havia de posar música. “És una obra rítmica, festiva, que alterna la joia més aventurera amb harmonies que evoquen el cantó més misteriós i fosc del mar, amb aquesta ombra que, com diu Salvat-Papasseit, no es pot atrapar”. Campmany fa servir tot el que té a disposició, l'acordió, el rapsode, que recita el poema a l'inici a manera d'introducció, i el cor, que acompanya la recitació cantant a *bocca chiusa* abans d'interpretar el poema.

Per la seva banda, Xavier Puig posa el toc de diversió al concert musicant el cèlebre cal·ligrama *Les formigues* de Salvat-Papasseit. Obra de poc més d'un minut de durada, i amb els cantants distribuïts a l'escenari com les lletres de les nou paraules del cal·ligrama, prova de reproduir amb una escriptura puntillista i moltes corxeres com caminen les formigues.

Lourdes Morgades, periodista especialista en música

Palau de la Música Catalana Palau 100

Filharmònica de Viena & Gatti / Connolly,
Anima Aeterna Brugge & Heras-Casado /
Kozhukhin, Filharmònica de Luxemburg
& Gimeno / Bezuidenhout, Orchestre des
Champs Élysées, Collegium Vocale Gent
& Herreweghe / Dueñas, Philharmonia
Orchestra & Alsop / Royal Concertgebouw
& Mäkelä / Ensemble I Gemelli & González
Toro / Balthasar Neumann & Hengelbrock
/ musicAeterna & Currentzis / Pires,
Bezuidenhout, English Baroque Soloists &
Gardiner / Bell, Orchestra dell'Accademia
Nazionale di Santa Cecilia & Harding /
Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca,
Orfeó Català & Harding

Temporada 2024–2025

Ja a la venda els abonaments de cicles
i abonaments a la carta a partir de 4 concerts.

Biografies

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

El Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana és un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat espanyol. Va ser creat per l'Orfeó Català l'any 1990 amb la missió de difondre la música coral universal, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació. El Cor ha estat dirigit per Jordi Casas i Bayer, Josep Vila i Casañas i Simon Halsey. Actualment Xavier Puig n'és el director i Jordi Armengol el pianista.

Als seus components se'ls exigeix un alt nivell vocal i artístic, aspectes que aporten al grup un potencial que el converteix en un cor de gran qualitat. Ha estat dirigit per grans mestres, com René Jacobs, Marc Minkowski, Kent Nagano, Simon Rattle, Gustavo Dudamel, Daniel Barenboim, Christophe Rousset, Vladimir Jurowski, Daniele Gatti, Simon Carrington, Fabio Biondi, Eric Whitacre i Harry Bicket; i ha col·laborat amb els cantants Philippe Jaroussky i Mark Padmore. Des de l'any 2010 la formació és membre de The European Network for Professional Chamber Choirs (TENSO).

A nivell internacional, cal destacar-ne el debut el 2017 als Proms de la BBC de Londres, la gira amb Jean-Christophe Spinosi i l'Ensemble Matheus el 2018, i el debut al Festival MÛPA de Budapest el 2022 amb un programa d'ensalades i madrigals del Renaixement català. De l'any 2022 cal destacar la *Passió segons sant Joan* de Bach, sota la direcció de Xavier Puig, i les estrenes de *Reconnaissance* de Kaija Saariaho i *Invocation to the earth* de Xavier Pagès Corella, sota la direcció de Simon Halsey. També cal destacar la interpretació d'obres dels compositors convidats del Palau de la Música Catalana Caroline Shaw i Ferran Cruixent (dirigit per Júlia Sesé, preparadora del Cor); el concert commemoratiu del centenari de l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya que, amb l'objectiu de difondre la música coral a nivell professional per tot el país, es va presentar en gira per territori català en una quinzena de poblacions, i la nova col·laboració amb Franco Fagioli al podi de l'Orchestre de l'Opéra Royal de Versailles, amb *El Messies* de Händel, que va incloure dos concerts a l'auditori francès.

El 2023 va tenir lloc la segona col·laboració amb Europa Galante i Fabio Biondi, amb *Il ritorno d'Ulisse in patria* de Monteverdi; la interpretació de *The sacred evil* d'Eric Whitacre, al Palau i al Festival Vocal Saulus de Saragossa, dirigida pel mateix compositor; l'estrena de la producció pròpia *Un cant a la natura. Un crit a la terra*, i la nova col·laboració amb Les Musiciens du Louvre, sota la direcció de Marc Minkowski, amb *El ratpenat* de Strauss, al Teatro Real de Madrid i al Théâtre des Champs Élysées de París. Del 2024 destaquen la intervenció a *L'incoronazione di Poppea* de Monteverdi, amb The English Concert, sota la direcció de Harry Bicket, a Palau d'Òpera; l'estrena de la producció pròpia *Una Schubertiada*, i el debut a Los Angeles (EUA) en l'inici de la gira internacional de la producció integradora de l'òpera *Fidelio* de Beethoven de l'Orquestra Filharmònica de Los Angeles (LA Phil), dirigits pel seu titular, Gustavo Dudamel (Los Angeles, Barcelona, París i Londres, maig-juny del 2024).

D'aquesta temporada 2024-25 destaquen el concert d'homenatge a l'escriptor Joan Salvat-Papasseit, en el centenari de la seva mort (octubre del 2024); la interpretació del *Requiem* de Fauré, amb la Franz Schubert Filharmonia (novembre del 2024); la col·laboració amb el Balthasar Neumann Chor de Thomas Hengelbrock, amb un programa de romanticisme coral (març del 2025), i el concert al costat del violoncel·lista Nicolas Altstaedt, amb el seu *Stabat Mater*, per a cor mixt i violoncel, dirigit per Júlia Sesé, així com una estrena de Raquel García-Tomás (maig del 2025).

Sopranos

Belen Barnaus
Anna Campmany
Natàlia Casasús
Araceli Esquerra
Míriam Garriga
Anna Niebla

Mezzosopranos

Marta Cordoní
Assumpta Cumí
Maria Jurado
Mariona Llobera
Blanca Martí
Magda Pujol

Tenors

Aniol Botines
Marc Garcia
Joan Mas
Ferran Pasola
Carles Prat
Marc Rendon

Baixos

Pablo Acosta
Albert Cabero
Esteve Gascon
Daniel Morales
David Pastor
German de la Riva

Mateja Zenzerovic, acordionista

Va néixer a Pula (Croàcia). Va començar la seva formació musical a la prestigiosa escola d'acordió Okud Istra, situada a Pula, amb el professor Damir Buzleta. El 2001 es va traslladar a Hannover (Alemanya) per cursar estudis amb la professora E. Moser, on es va graduar amb el títol superior, màster i doctorat en interpretació.

Ha participat en classes magistrals d'acordionistes com ara Alexander Skljarrow, Juri Schischikin, James Crabb, Stefan Hussong, Iñaki Alberdi i Matti Rantanen.

Ha obtingut nombrosos premis en concursos, tant en solitari com fent música de cambra, tot destacant-hi els premis obtinguts a Camalo, Erbezzo, Castelfidardo (Itàlia); Pula i Rijeka (Croàcia); Alcobaca (Portugal); Tianjin (la Xina); Arrasate (Espanya); Baden-Baden, Klingenthal i Hamburg (Alemanya).

Amb la seva música, Mateja aconsegueix transportar el públic a una dimensió sonora plena de detalls que li ha fet rebre grans crítiques a revistes especialitzades.

Ha estat convidada a festivals com el Mozart Woche a Salzburg (Àustria), Brücken Festival a Rostock (Alemanya) o Tiroler Festspiele, on va tocar sota la batuta dels directors Fabio Luisi, Hans Zender i Yannick Nezet-Seguín.

Actualment és professora d'acordió a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC).

Marc Pujol, actor

S'ha format en el camp de les arts escèniques de forma interdisciplinària a l'Estudi Nancy Tuñón (interpretació), Scuola Internazionale dell'Attore Comico (comèdia), Escola Memory (teatre musical), Escola de Circ Rogelio Rivel (clown, acrobàcia) i centres de dansa AREA i Company & Company. Ha fet treballs de recerca en antropologia teatral, biomecànica, teatre d'avantguarda (Living Theatre), teatre dels orígens (Grotowski) i arts performatives de l'Índia, tot especialitzant-se en teatre-dansa Kathakali i art marcial Kalarippayattu.

Ha treballat amb els directors Jordi Prat, Elena Fortuny, Marc Rosich, Paco Mir, Gemma Beltran, Marc Chornet, Adrià Aubert, Ricard Soler, Carles Alberola, Elisenda Roca, Jorge Picó, Paco Azorín, Helena Tornero, Joan Lluís Bozzo, Joan Font, Víctor Álvaro, Roger Julià i Judith Malina, entre d'altres.

Aquesta tardor estrena *Puig Antich, cas obert*, una adaptació de Mercè Sarrias a partir del llibre homònim de Jordi Panyella, on interpreta el paper de Salvador Puig Antich.

Entre els seus darrers treballs destaquen: *#Brossa* (Dei Furbi), *Forever young* (Tricycle), *Assaig sobre la lucidesa* (companyia La Danesa adaptant J. Saramago), *Maremar* (Dagoll Dagom, Premi Teatre Barcelona 2019), *El monstre al laberint* (Liceu), *Apologia i escarni de l'estupidesa humana* (Marc Timón, Premi Teatre Musical 2022), *Los niños oscuros de Morelia* d'Albert Tola (companyia Nigredo), *Ànsia* de Sarah Kane (companyia La Salamandra), *Liceistes i Cruzados* de Pitarra (TNC), *Renard* (Marc Rosich i Clara Peya adaptant Ramon Llull, Teatre Lliure, Premi de la Crítica de Barcelona 2016, Premi Xarxa Alcover 2017 i Premi Butaca 2017), *Fuenteovejuna. Breve tratado sobre las ovejas domésticas* (A. M. Ricart adaptant Lope de Vega, Premi Festival Almagro Off 2013 i Premi Max 2015), *La flauta màgica* (versió Dei Furbi, Premi Max 2014), *73 raons per deixar-te* (Guillem Clua, Teatre Goya-Temporada Alta, nominat als Premis Butaca 2016 com a millor actor de musical), *Flor de nit, el cabaret* (Premi Butaca 2015), *Nevares* (Ignasi Roda adaptant Pere Calders, Festival Grec 2014), *Les veus de Iambu* de Carles Batlle (Sala Beckett) i *La dona vinguda del futur* (Marc Rosich i Guille Milkiway, TNC, Premi Butaca 2013).

En televisió destaca la seva participació a les sèries *Delta* (Veranda-Sucia Films-TVC), *Todos mienten* (Movistar⁺), *Merlí* (Veranda-TVC), *La Sagrada Família* (TVC-Mediapro-Dagoll Dagom), *La que se avvicina* (Tele5), *El cor de la ciutat* (TVC), *Plats bruts* (TVC-El Terrat), *Médico de familia* (Globomedia), *18 i +* (BTV) i la webserie *Lavida.es* (Coses Sèries), premi del Festival de Cine de Girona 2013, del WebFest Madrid 2014 i del BajaWeb México 2014. En cinema recentment ha protagonitzat *In corpus* amb guió de Sergi Belbel i direcció d'Ignacio Rodó, *La dona tancada* (Escándalo Films) i una adaptació de *Yerma* de Lorca en curtmetratge, sota la batuta de Roger Grau i Maria Medina; també ha fet papers secundaris i de repartiment a *Modelo 77* d'Alberto Rodríguez (Movistar⁺-Atípica), *100 metros* de Marcel Barrena (Filmmax), *Remain in light* (Francesc Alarcón-360Visuals), *Little ashes* (Paul Morrison-Factotum), *Codícia* (Adrià Lahuerta-15-L) i *La barbacoa* (E. Urrutia-4Barres).

Bernat Cot Ponti, direcció escènica i dramaturgia

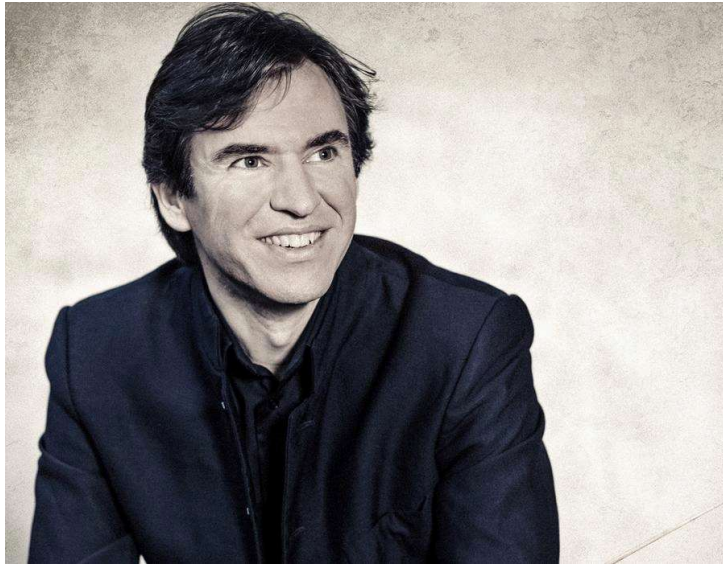
Llicenciat en interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona, especialitat de teatre musical, i amb estudis de cant i violí, dels seus últims treballs professionals destaquen: *Cantando bajo la lluvia* (2021); *La tienda de los horrores* (2019); *Pel davant i pel darrere* (2018-19); *Gente bien* de La Cubana; *Molt Soroll per no res*, al TNC, dirigit per Àngel Llàcer; *Campanades de boda*, també de La Cubana; *Shaking Shakespeare*, al Maldà, dirigit per Moisès Maicas; *Girafes* de Pau Miró, a la Sala Beckett, o *L'inspector* de N. Gógol, al TNC, dirigit per S. Belbel.

És fundador d'Els Pirates Teatre, grup amb el qual ha participat en gran part d'obres de la companyia: *Gran Fracaroli* (2018), *Ronda naval sota la boira* (2016), *Nit de reis* (2015), *El darrer triangle* (2013), *Somni d'una nit d'estiu* (2018), *Boira a les orelles* (2020), *Els secundaris* (2022) i és soci d'El Maldà des de l'any 2014.

Aquest any estrena *Ànima* d'Oriol Burés i *La cuina* d'Els Pirates Teatre.

Els últims mesos, a més, també ha participat com a actor en projectes Apropa Cultura de la Banda Municipal de Barcelona a L'Auditori i ha estat codirector del concert del quarantè aniversari de la Cobla Sant Jordi.

Xavier Puig, director

Nascut el 1973 a Cervera, començà els estudis musicals amb el piano i el violí al Conservatori Municipal d'aquesta ciutat, per ampliar-los posteriorment al Conservatori Professional de Badalona, on obtingué el títol superior de professor d'harmonia, contrapunt, composició i instrumentació, sota el mestratge de M. A. Hurtado, M. Roger, B. Casablanca i J. Soler.

Paral·lelament s'inicià en la direcció coral als Cursos Internacionals de Direcció Coral de Lleida, on estudià amb els mestres Josep Prats, Johan Duijck, Laszlo Heltay i Jordi Casas. Continuà la seva formació com a director coral als Cursos Europeus de Direcció impartits pel professor Pierre Cao a Catalunya i a l'Académie International de Pontarlier (França).

S'introduí en la direcció orquestral amb el mestre Salvador Mas al Conservatori Superior de Barcelona i al Conservatori de Viena, i el 1999 fou admès a la Universitat de Viena, on cursà els estudis de direcció d'orquestra, sota el mestratge de Leopold Hager.

El març del 2002 guanyà el concurs de la plaça de director assistent de la Joven Orquesta Nacional de España (JONDE) i el juliol del 2003 el corresponent a la plaça de director assistent de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), amb la qual ha ofert diversos concerts.

Des del 2018 és el director titular de l'Orquestra Simfònica del Vallès (OSV), amb la qual ja estava vinculat per la gira anual de Setmana Santa dedicada al repertori simfonicocoral. És el director principal del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana des del 2018, amb el qual ha recuperat nombrosos patrimoni coral català, i dirigeix també l'Orquestra de Girona i el Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados de Lleida des del 2002. En l'àmbit operístic fundà la companyia Òpera de Tres Rals, dedicada a l'òpera de petit format, i ha dirigit diversos títols del cicle Òpera a Catalunya de Sabadell i del cicle Òpera al Palau.

Com a director convidat ha dirigit l'Orquesta Nacional de España (ONE), Orquesta y Coro de RTVE, Orquesta Sinfónica de Navarra, les orquestres de Granada i Extremadura, Orquesta Nacional Clàssica d'Andorra, Orquestra Simfònica Julià Carbonell de les Terres de Lleida, Camerata Eduard Toldrà i l'Orquestra Terrassa 48.

És professor d'orquestra i direcció a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC). Ha estat director convidat de nombroses orquestres de joves i actualment dirigeix el Curs de Direcció de l'Orquestra Terrassa 48.

Ha enregistrat obra d'autors catalans i diversos programes divulgatius per a TV3. Fou director artístic de les sis primeres edicions del Festival de Pasqua de Cervera, dedicat a la música clàssica catalana, que fundà el 2011.

Textos

Xavier Sans (1962)

Vetlla, revetlla

Text de Joan Salvat-Papasseit (1894-1924)

Sant Joan,
noça i bateig de sang!
Les noies riuen amb llur galant.

Quina vesprada
festa pel cor:
cada abraçada deixarà enyor,
cada besada un infant nou.

Pluja de ruda sobre els pitralls,
qui diu l'amada,
qui diu l'amant.

El càntir s'ompli
d'aigua amb anís
que es vessi tota
sines endins.

No hi haurà festa si el foc no és alt,
si molt no es besa
i l'amor es plany.

A la fontada vinguin cançons
la matinada veurem el sol:
haurem menjada coca amb llardons.

Ovidi Montllor (1942-1995)

Nocturn per a acordió

Text de Joan Salvat-Papasseit (1894-1924)

Heus aquí: jo he guardat fusta al moll.
Vosaltres no sabeu
què és
guardar fusta al moll:
però jo he vist la pluja
a barrals
sobre els bots,
i dessota els taulons arraulir-se el preu fet de l'angoixa:

sota els flandes
i els melis,
sota els cedres sagrats.

Quan els mossos d'esquadra espiaven la nit
i la volta del cel era una foradada
sense llums als vagon:
i he fet un foc d'estelles dins la gola del llop.

Vosaltres no sabeu
què és
guardar fusta al moll:
però totes les mans de tots els trinxeraires
com una farandola
feien un jurament al redós del meu foc.
I era com un miracle
que estirava les mans que eren balbes.

I en la boira es perdia el trepig.

Vosaltres no sabeu
què és
guardar fusta al moll.
Ni sabeu l'oració dels fanals dels vaixells
-que són de tants colors
com la mar sota el sol:
que no li calen veles.

Feliu Gasull (1959)

En el trencall de les onades (fragment)

acompanyant el poema *Posta*

Text de Joan Salvat-Papasseit (1894-1924)

Posta

Quin doll d'aigua a la font
ara que és vespre,
i el vent també és a jóc.
I els romanins només, desperts, escolten,
perquè demà al matí puguin parlar d'amors
amb les farigoleres fins l'hora de la sesta,
que és quan reposa el pou
i canten les cigales esguardant la ginesta,
i ells agafen el son.

Quin doll d'aigua a la font
ara que és vespre,
i la lluna ha assolit les cimes cobejades,
i l'estrella primera
lluerna dels camins
és perduda entremig les immenses miríades
i als confins de la terra
tots els enamorats es besen i s'estrenyen,
de l'una a l'altra serra.

Quin doll d'aigua a la font
ara que tot és nou perquè la lluna és plena.

Manuel Oltra (1922-2015)

Nadal

Text de Joan Salvat-Papasseit (1894-1924)

Sento el fred de la nit,
i la simbomba fosca.
Així el grup d'homes joves que ara passa cantant.
El desembre congelat confús se retira.
Sento el carro dels apis
que l'empedrat recolza
i els altres que l'avencen tots d'adreça al mercat.

Els de casa a la cuina,
prop del braser que crema
amb el gas tot encès han enllestit el gall.
Ara esguardo la lluna, que m'apar lluna plena
i ells recullen les plomes
i ja enyoren demà.

Demà posats a taula oblidarem els pobres
–i tan pobres com som–
Jesús ja serà nat.
Ens mirarà un moment a l'hora de les postres
i després de mirar-nos arrencarà a plorar.

Xavier Puig (1973)

Les formigues

Text de Joan Salvat-Papasseit (1894-1924)

Camí de sol – per les rutes amigues – unes formigues

Joan Manuel Serrat (1943) – Carles Prat (1985)

Res no és mesquí

Text de Joan Salvat-Papasseit (1894-1924)

Res no és mesquí
ni cap hora és isarda,
ni és fosca la ventura de la nit.
I la rosada és clara
que el sol surt i s'ullprèn
i té delit del bany:
que s'emmiralla el llit de tota cosa feta.

Res no és mesquí,
i tot ric com el vi i la galta colrada.
I l'onada del mar sempre riu,
primavera d'hivern - primavera d'istiu.
I tot és primavera.
I tota full verda eternament.

Res no és mesquí,
perquè els dies no passen;
i no arriba la mort ni si l'heu demanada.
I si l'heu demanada us dissimula un clot
perquè per tornar a néixer necessiteu morir.
I no som mai un plor
sinó un somriure fi
que es dispersa com grills de taronja.

Res no és mesquí
perquè la cançó canta en cada bri de cosa.
—Avui demà i ahir
s'esfullarà una rosa:
i a la Verge més jove li vindrà llet al pit.

Carles Prat (1985)

Dona'm la mà

Text de Joan Salvat-Papasseit (1894-1924)

Dona'm la mà que anirem per la riba
ben a la vora del mar
bategant,
tindrem la mida de totes les coses
només en dir-nos que ens seguim amant.

Les barques llunyes i les de la sorra
prendran un aire fidel i discret,
no ens miraran;
miraran noves rutes
amb l'esguard lent del copsador distret.

Dona'm la mà i arrecera la galta
sobre el meu pit, i no temis ningú.
I les palmeres ens donaran ombra.
I les gavines sota el sol que lluu
ens portaran la salabor que amara,
a l'amor, tota cosa prop del mar:
i jo, aleshores, besaré ta galta;
i la besada ens durà el joc d'amar.

Dona'm la mà que anirem per la riba
ben a la vora del mar
bategant;
tindrem la mida de totes les coses
només en dir-nos que ens seguim amant.

Anna Campmany (1993)

Si jo fos pescador

Text de Joan Salvat-Papasseit (1894-1924)

Si jo fos pescador pescaria l'aurora,
si jo fos caçador atraparà el sol;
si fos lladre d'amor m'obririen les portes,
si fos bandit millor

que vindria tot sol:

—Els carcellers del món no em sabrien mai l'ombra,
si fos lladre i bandit no em sabrien el vol.

Si tingués un vaixell m'enduria les noies,
si volien tornar deixarien llurs cors:

i en faria fanals

per a prendre'n de nous.

Lluc Bonal (2002)

Paisatge

Text de Joan Salvat-Papasseit (1894-1924)

Ara a les nits al Pirineu
sembla nevar de tanta lluna
—és cert que als pics hi ha encara neu
i és cert també que ho fa la pruna
tota florida que ara es veu.

Sembla quieta i va brunzent
tota empolvada de fortuna,
mira's a l'aigua d'un torrent
i es veu ben blanca
però és bruna
que els roquissers senten turment.

Diu la granota el seu cant ronc
—cant a la molsa i a la runa—
i sembla un home cada tronc,
fidels soldats que té la lluna:
soldats que amaga el núvol bronc.

Cada filera és un camí,
llances esteses una a una;
si el núvol bronc passa per 'quí
cada filera pren tot d'una
l'aire d'emprendre un nou destí.

Ricard Lamote de Grignon (1899-1962)

Tot l'enyor de demà

Text de Joan Salvat-Papasseit (1894-1924)

Ara que estic al llit
malalt,
estic força content.
–Demà m'aixecaré potser,
i heus aquí el que m'espera:
unes places lluentes de claror,
i unes tanques amb flors
sota el sol,
sota la lluna al vespre;
i la noia que porta la llet
que té un capet lleuger
i duu un davantalet
amb unes vores fetes de puntes de coixí,
i una rialla fresca.
I encara aquell vailet que cridarà el diari,
i qui puja als tramvies
i els baixa
tot corrent.
I el carter
que si passa i no em deixa cap lletra m'angoixa
perquè no sé el secret
de les altres que porta.
I també l'aeroplà
que em fa aixecar el cap
el mateix que em cridés una veu d'un terrat.
I les dones del barri
matineres
qui travessen de pressa en direcció al mercat
amb sengles cistells grocs,
i retornen
que sobreixen les cols,
i a vegades la carn,
i d'un altre cireres vermelles.
I després l'adroguer,
que treu la torradora del cafè
i comença a rodar la maneta,
i qui crida les noies
i els hi diu: –Ja ho té tot?
I les noies somriuen
amb un somriure clar,
que és el baume que surt de l'esfera que ell volta.
I tota la quitxalla del veïnat
qui mourà tanta fressa perquè serà dijous
i no anirà a l'escola.
I els cavalls assenyats
i els carreters dormits

sota la vela en punxa
que dansa en el seguit de les roderes.
I el vi que de tants dies no he begut.
I el pa,
posat a taula.
I l'escudella rossa,
fumejant.

I vosaltres
perquè em vindreu a veure
i ens mirarem feliços.
Tot això bé m'espera
si m'aixeco
demà.
Si no em puc aixecar
mai més,
heus aquí el que m'espera:
–Vosaltres restareu,
per veure el bo que és tot:
i la Vida
i la Mort.

Eduard Toldrà (1885-1962) – Jordi Domènech (1967)

Visca l'amor!

Text de Joan Salvat-Papasseit (1894-1924)

Visca l'amor que m'ha donat l'amiga
fresca i polida com un maig content!
Visca l'amor
l'he cridada i venia
–tota era blanca com un glop de llet.

Visca l'amor que Ella també es delia:
visca l'amor:
la volia i l'he pres.

Fes-te soci de l'Orfeó Català. Fes del Palau casa teva.

Gaudeix d'invitacions, descomptes
i més avantatges per només 60 euros l'any
(10 euros, menors de 35 anys).

Uneix-te ara!

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

També et pot interessar...

La Casa dels Cants

Diumenge, 20.10.24 – 19.30h

Petit Palau

*Cor Jove de l'Orfeó Català & solistes Salvat Beca
Bach*

—Misses luteranes de Bach

Cor Jove de l'Orfeó Català

Solistes de la Salvat Beca Bach

Bach Collegium Barcelona

Pablo Larraz i Oriol Castanyer, *directors*

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Missa en Sol major, BWV 236

Missa en Sol menor, BWV 235

Preu: 15 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Mecenes col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Cardoner Grup – CECOT – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Eurofirms Group – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Laboratorio Reig Jofre – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Colonial – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Mariona Carulla Font – Mª Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarisas – M^a. del Carmen Pous Guardia – Joaquim Uriach i Torelló

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Jordi Gual i Solé – María José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Manel Vallet Garriga

Benefactors

Zacaries Benamiar – Gemma Borràs i Llorens – Elvira Gaspar Farreras – Pepita Izquierdo Giralt – Jordi Simó Sanahuja – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

